

Ako som sa stretol s mimozemšťanom

Bol piatok. Zazvonil budík. Otrávene som sa prevrátil na druhú stranu a vypol som ho. Vstal som z postele, nachystal sa do školy, zobral tašku a vyšiel z domu. Ako som išiel, všimol som si, že už nikto iný okrem mňa na ceste do školy nie je. Pravdepodobne budem meškať. Zrýchlil som krok, pretože som sa cestou chcel zastaviť v obchode.

Keď som prišiel k obchodu, vonku stálo dievča. Mohlo mať asi desať rokov. Vtedy som si ju veľmi nevnímal, len som rýchlo vošiel do obchodu. Ako som ním išiel, zbadal som veľké červené jablká. Hneď som sa k nim rozbehol a jedno si zobral. Z okna som videl, ako sa na mňa dievča, ktoré som si pred chvíľou všimol, začalo pozerat'. Len som sa obrátil a s jablkom vyšiel z obchodu.

Ku škole mi chýbal už len kúsok. Keď som zastal pred vchodovými dverami a chcel vkročiť dnu, počul som za sebou nejaký zvuk. Obzrel som sa. Stálo tam to dievča, ktoré som dnes ráno už videl. Tentoraz som si všimol, že bola dosť výstredne oblačená. Mala so sebou podivnú tašku a na bokoch hlavy mala menšie prístroje, ktoré som ešte nikdy predtým nevidel a nepoznal som ich.

Len tak tam stála a pozerala sa na mňa. Vtom zazvonilo. Veľmi som nepremýšľal, len som sa rozbehol do triedy. No na dievča som nezabudol. V triede som ani veľmi nevnímal, o čo na hodine išlo. Pozeral som sa von z okna a premýšľal som, kto to dievča vlastne bolo a čo odo mňa mohlo chcieť. Vedel som, že som ju nepoznal. V škole som ju tiež nikdy nevidel. Ako mi myšlienky vírili hlavou, vidím stromy, ihrisko, stromy, stromy, obloha, dievča na lietajúcom kruhu, stromy... Dievča na lietajúcom kruhu?! Rýchlo som zodvihol hlavu, ktorú som mal dovtedy položenú na lavici. Bolo tam. Pozrelo na mňa. Keď som sa po chvíli zase pozrel z okna, dievča tam už nebolo. Zdalo sa mi to? Zvonček zvonil na koniec poslednej hodiny. Unavený som schytil tašku a vyšiel domov ...

... pokračovanie nabudúce (Monika Hatalová, 8. ročník)

Zrkadielko

✿ Zo života školy

✿ Rozhovory

✿ Túry do literatúry

✿ Tradície

✿ Tajničky

✿ Maľovanky

Ročník 1

Číslo 3/2013

Jar

Jar je ročné obdobie, ktoré prichádza po zime a všetko je veselšie.

Na jar dostane každá rastlinka nový výzor. Listnaté stromy znovu zakvitnú zeleným lístím a v ich korunách sa rozospievajú vtáčie hlasy. Tráva sa začína zelenat' viac a viac. Každúčký kvietok rozkvitne a lúky sa postupne začnú plniť pestrými farbami. Ako prvé sa nám ukázali opäť snežienky.

Zvieratká si už nemusia potravu vyhľadávať spod snehu. Aj medvede sa prebudia z tuhého zimného spánku. No a z vajíčok sa postupne začínajú liahnuť malé kuriatka, kačiatka a húsatká.

K jari neodmysliteľne patrí aj Veľká noc. Dievčatá maľujú kraslice rôznymi farbami, babky vypekajú koláče, chlapci si zháňajú a zapletajú tie najdlhšie a najkrajšie korbáče. Dievčatá sa však na Veľkú noc veľmi netešia, pretože pred šibačkou ich čaká poriadna oblievačka.

Keď je jar v plnom prúde, každý je veselší a šťastný, keď vidí, ako slniečko pekne svieti na pestofarebnú prírodu.

(Katarína Kráľová, 6. ročník)

Adresa: ZŠ s MŠ Ráztočno
Komenského č. 428/43
972 31 Ráztočno

Tel. č. : 046/54 70 120

E-mail: zsraztocno@gmail.com

Web.: www.obecraztocno.sk

Škôlkarom

<http://www.coloring-book.info>

SLOVENSKO - SRDCE EURÓPY

Z pohádaných písmen poskladaj slovenské mestá a zapíš do tajničky.

OPD 1 A
R P

CO 2 E
Š K

MD 3 A
RO

NEI 14 Z
KOP

JYA
AMV

RO 13 PEV
P

CA 9 E
RJ

ZE 10 N
V N
LO

V 8 RO
VAO

IRT 7
AN

LE 11 Č
N U
CE

TNI 15 R
C NE

OŇA
V Ž AR

RPCH 12 M
O AKY

Zo života školy

FEBRUÁR

- 08. 02. – tradičný Karneval
- 14. 02. – Valentínska pošta
- 18. – 22. 02. – lyžiarsky a snowboardový výcvik

MAREC

- 12. 03. – školské kolo recit. súťaže Hviezdoslavov Kubín
- 13. 03. – celoslov. testovanie deviatakov -Testovanie 9
- 15. 03. – exkurzia v Hornonitrianskom múzeu v Prievidzi

APRÍL

- 05. 04. – Noc s Andersenom
- 10. 04. – beseda so spisovateľkou a redaktorkou
- 12. 04. – divadelné predstavenie v Prievidzi
- 22. 04. – Deň Zeme – beseda o svetovom dni vody
- 25. 04. – Vlakom za poznaním kraja – kvíz v múzeu

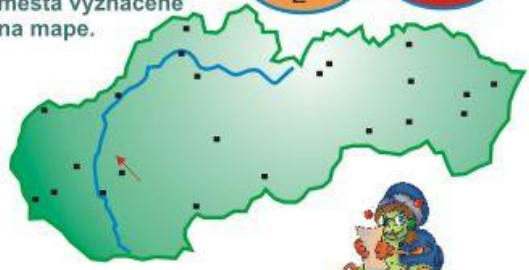
MÁJ

- 03. 05. – Komparo 4. ročník
- 12. 05. – oslavy Dňa matiek
- 17. 05. – exkurzia Košariská – Bradlo - Piešťany

HOCI MNOHÍ ĽUDIA NEVEDIA,TAJNIČKA

Č	K	O	R	A	M	Ž	E	K	O	Z	B
E	Y	H	A	Š	R	O	Ž	Ň	A	V	A
C	C	J	V	E	D	A	O	B	A	O	R
V	R	E	A	N	I	N	S	V	O	L	D
O	A	P	N	R	E	I	A	L	D	E	E
L	S	R	R	E	L	L	U	H	N	J	
A	V	A	T	C	S	I	A	Č	U	I	O
CH	O	C	A	I	H	Ž	Š	E	M	T	V
I	Š	D	T	Š	N	Í	Č	N	E	R	T
M	E	A	H	O	L	Í	Č	E	N	A	O
M	R	Č	A	K	J	Ú	V	C	N	M	S
B	P	E	D	A	R	P	O	P	É	B	E

Vyhľadaj v tajničke mestá vyznačené na mape.

SÚŤAŽI POZNÁŠ SVOJU KRAJINU?

1. Napíš mi názvy všetkých národných parkov na SLOVENSKU.
2. Napíš meno aj nadmorskú výšku najvyššieho tatranského štítu.
3. Ako sa volá najväčšie a zároveň aj najhlbšie tatranské pleso?
4. Ako sa volá naša najdlhšia rieka?
5. Ktorý strom je symbolom SLOVÁKOV?
6. Kedy vznikla SLOVENSKÁ REPUBLIKA?
7. Napíš názvy štátov, ktoré hraničia so Slovenskou republikou.
8. Ako sa volá náš najväčší riečny ostrov?
9. Napíš názov nášho hlavného mesta a rieky na ktorej leží.
10. Kto a kedy uzákonil spisovnú slovenčinu?

DOMOV JE DOMOV.
TU SA VŽDY CÍTIM
TAK BEZPEČNE.

Na slovíčko s...

bibliografkou,
redaktorkou a prekladateľkou

Evou Hornišovou

Študovala na Jedenástročnej strednej škole v Prešove, knihovedu a slovenčinu na Filozofickej fakulte UK v Bratislave. Do roku 1966 bola riaditeľkou Ústrednej knižnice Veterinárskej fakulty VŠP v Košiciach, potom až do roku 2002 pracovala vo vydavateľstve Mladé letá v Bratislave. V súčasnosti pracuje ako redaktorka vydavateľstva Regent a časopisu Superohník.

❖ Koľko rokov píšete?

Píšem už od roku 1967 rôzne články pre médiá, rozhlasové a televízne scenáre, divadelné hry.

❖ Akú literatúru ste čítali, keď ste boli malá?

Moje najobľúbenejšie knihy boli vždy tie, ktoré rozprávali o dobrosrdečných vymyslených postavách alebo o zvieratkách napr. včielkach, myškách a chrobáčikoch. Mám rada predovšetkým všetky knihy pre deti.

❖ Baví vás vaša práca?

Samozrejme. Vydavateľstvo Regent vydáva časopisy Superohník, Lienka a Zips každý mesiac na inú tému. Zips bude tento mesiac o strachu. Ako redaktorka si rozprávky najprv prečítam, opravím a pripravím ich do tlače. Myslím si, že moja práca je zaujímavá.

Často navštevujem spolu so spisovateľmi rôzne besedy v knižniciach (Dni detskej knihy) a v školách po celom Slovensku. Tu propagujeme nielen činnosť vydavateľstva Regent, ale aj literatúru ako takú. Stretávame a spoznávame nových ľudí, ktorí nás v našej práci inšpirujú.

(Lea Hianiková, 8. ročník)

Receptárik

Májové rezy

Potrebuje:

1. cesto: 250g hladkej múky, 100g masla, 50g práškového cukru, 40g kakaa, 1/2 kypriaceho prášku, 100ml mlieka.
2. cesto: 4 vajcia, 90g práškového cukru, 90g hrubej múky.
Krém: 500ml mlieka, 100g polohrubej múky, 200g masla, 200g práškového cukru, 1/2 vanilínového cukru, džem, 100ml silnej kávy, 1 lyžica rumu (likéru).

Ako na to:

Z predpísaných surovín spracujeme tmavé cesto, rozdelíme ho na polovice, obe rozvalkáme a na menšom vymastenom a pomúčenom plechu upečieme.

Žltky vymiešame s cukrom, postupne pridáme múku a sneh z bielkov. Cesto rozotrieme na plech vyložený masným papierom a upečieme.

Krém: Z mlieka a múky uvaríme kašu, do vychladnutej kaše zapracujeme maslo vymiešané s cukrom a vyšľaháme. Plát tmavého cesta natrieme džemom a polovicou krému. Naň položíme piškótové cesto, natrieme ho zvyšným krémom a zakryjeme druhým tmavým plátom.

Pokvapkáme ho kávou zmiešanou s rumom a celý povrch polejeme čokoládovou polevou.

(zdroj: <http://dobre-recepty.sk>)

Solúnski bratia

Pri príležitosti blížaceho sa **1150. výročia** príchodu vierozvestcov, **sv. Cyrila a Metoda**, na naše územie (podľa tradície 5. júla 863) sa naši žiaci zapojili do výtvarnej a literárnej súťaže. Pripomenuli si tak neoceniteľné kultúrne dedičstvo, ktoré nám tu títo svätci a učitelia zanechali: šírenie kresťanstva v staroslovienčine, preklady náboženských textov do hlaholiky, založenie tzv. Veľkomoravského učilišťa (asi na Devíne), v ktorom vychovávali budúcich slovanských kňazov a administratívnych pracovníkov. Česť ich pamiatke!

Andrea Podolánová,
3. ročník

Médiá zmenili svet.

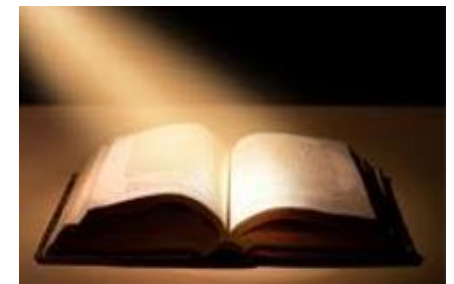
Môžu zmeniť aj človeka?

Médiá sú každodennou súčasťou asi každého človeka. Všetky druhy masmédií majú nejaký pozitívny aj negatívny vplyv na človeka. Ale ovplyvňujú nás len podľa toho, ako ich sami využívame.

Skoro každý človek má doma nejaký druh médií, či už internet, mobil, televíziu alebo aj iné zdroje, z ktorých sa môžeme dozvedieť veľa informácií. Množstvo informácií, ktoré sa dozvedáme pomocou týchto vecí, môže byť pravdivých alebo aj skreslených. Človeka môže ľahko zmeniť najmä internet, od ktorého začína byť veľa ľudí závislých. Vždy, keď prídu domov, hneď „idú na internet“, pri ktorom strávia niekoľko hodín. Prestávajú sa zaujímať o svoje okolie. Odmietajú chodiť von so svojimi kamarátmi, lebo radšej ostanú sedieť za svojim počítačom až do noci. Takisto to môže byť aj s televíziou, mobilom či reklamou. Je v nich množstvo klamstiev a skrytých informácií. Predsa sa nimi dajú ľudia ovplyvňovať a navádzať na kupovanie rôznych produktov.

Samozrejme, nemajú médiá len tie negatívne stránky. Aj keď sa môže zdať, že tých pozitívnych je menej, predsa sa nejaké nájdu. Môžeme sa z nich dozvedieť veci, o ktorých sme doteraz nevedeli. Komunikujeme nimi s priateľmi a známymi na väčšie vzdialenosti. Dajú sa využívať na tvorbu projektov a školských prác. Preto si myslím, že hoci majú médiá kladné i záporné vlastnosti, nemali by sme sa nimi nechať natoľko ovplyvňovať.

(Dominika Kotianová, 8. ročník)

Tradícia stavania mája

Pred pár dňami, sme sa v našich obciach stali svedkami stavania mája. Ale čo to vlastne je a prečo sa máj stavia v strede obce?

Máje boli známe už v antike. Staroveké národy dávali pred 1. májom na domy a hospodárske budovy stromčeky **na ochranu pred zlými duchmi a chorobami**. Májová zeleň ako magický prostriedok vyjadrovala želanie poľnohospodárov, aby ich úroda mala silu a dobrý rast.

V strednej Európe stavali stromy na 1. mája, na Turíce a na Jána, ako **prejav úcty a žičlivosti** pred kostol, radnicu a domy popredných mešťanov. Odtiaľ už nebolo ďaleko k myšlienke postaviť máj aj pred dom obdivovaného dievčaťa. Máj označoval dievča súce na vydaj. Stal sa **symbolom vážneho záujmu o dievča**. Stavanie májov bolo rozšírené na celom Slovensku, často sprevádzané muzikou, tancom, spevom a pitím. Zvyčajne v predvečer prvého mája stavali slobodní mládenci svojim vyvoleným slobodným dievčatám pod obloky máje. Na pätnásť až dvadsať metrov vysokom kmeni očistenom od kôry bol pripevnený vrcholc so smreka, jedle či brezy ozdobený mašľami, stužkami, šatkami. Čím bohatšie bol máj vyzdobený, tým väčšie bolo bohatstvo devy súcej na vydaj. Máj bol ako **symbol lásky** vystavený celý mesiac.

Aby nebolo ľúto ostatným dievčatám, ktoré ešte nemali vhodný vek na vydaj, stavali mládenci ako spoločný **dar pre všetky slobodné dievčatá** máj uprostred dediny, ale ten býval nižší. Mládenci s muzikantom navštívili všetky dievky a každá im dala 1-2 ručníky, ktoré uviazali okolo vrcholca mája. Poslednú sobotu v mesiaci mládenci navštevovali dievčatá, od každej dostali peniaze na vyplatenie šatky. V niektorých obciach bola na obvyklom mieste v prírode tanečná zábava, majáles.

(zdroj: <http://miroslavatrungelova.blog.sme.sk>)

Z našej tvorby

Keby som bol zvierat'om, chcel by som byť chobotnica, pretože chobotnice majú krásne veľké chápadlá.

Chobotnica má prívlastok „nočný zabijak“, lebo je to jediné zviera s takými giganticky dlhými chápadlami, ktorými dokáže rýchlo a elegantne usmrtiť svoju korisť. Mnohým ľudom je tento živočích odporný, ale pre mňa je to miláčik. Kto vie? Možno v budúcom živote budem práve chobotnica. Len tak by som si plával po morskom dne, vznášal by som sa vo vode alebo ku hladine a bolo by mi všetko jedno.

Ale život v mori prináša aj množstvo nebezpečenstiev. Žraloky sú na každom kroku, občas aj nejaká nahnevaná veľryba či vytečený tanker. Musel by som si dávať pozor aj na vyhladnutých rybárov, aby som neskončil v ich guľáš, pretože v niektorých krajinách sa chobotnice považujú za pochúťku.

No mnohé živočíchy by museli mať predo mnou rešpekt, pretože chobotnice sú dosť nebezpečné. Keď niekoho uhryznú, do rany mu vpustia jed. Väčšinou sa ale správajú nenápadne, ale ak sú podráždené, rýchlo zmenia farbu. Vraj sú aj dosť inteligentné a učentlivé a vedia si zapamätať predošlé situácie.

Tak či onak, niekedy sa naozaj zamýšľam nad životom chobotníc a mávam pocit, že žijem vo svete chobotníc.

(Dávid Borko, 8. ročník)

B. Hianiková, 3. ročník
K. Kráľová, 6. ročník

